

Проблема конституції України

Верховна Рада України походить ще з ери Михайла Горбачова, а конституція з ери Леоніда Брежнєва, взорвана на „найдемократичнішій у світі“ конституції Володимира Ульянова Леніна. Якої конституції тримається верховна влада України — ми тут, в діяспорі, ніяк не всіли зорієнтуватися. Чули ми, що в Україні відкинули, як зразок, конституцію ЗСА, якою захоплювався Тарас Шевченко, — і правильно зробили, бо вона страшенно складна і вимагала вже 27 Додатків. Взорується ніби на конституції Франції, але Франція має державницьку традицію ще з античних часів, як Галія, і має кодекс Наполеона, має тривкий адміністративний апарат, чого нема в Україні. Конституція визначає характер державного устрою, конституція розподіляє владу, конституція є основним законом, без якого не може існувати ніяка новітня держава. Чули ми, що на відношенні нещодавньої сесії Верховної Ради почали розглядати проект конституції.

На зустрічі представників української громади з Іваном Драчем, одним із членів сучасної державно-політичної і громадської верхівки України, на тій зустрічі, яка відбулася у конференційній залі Українського Народного Союзу в минулу середу 6-го жовтня ц. р., проф. Василь Калинович, добрий знавець різних державних устроїв, запитав гостя, члена Верховної Ради України, коли Верховна Рада схвалить конституцію і яка вона буде. Іван Драч відповів саркастично: „Верховна Рада не може схвалити конституцію кращу аніж вона сама є“. Це перспектива дуже сумна.

Ми чули, що над проектом конституції дебатували члени цілого панелю. Ми тут не всіли зрозуміти методику праці наших земляків в Україні. Ніякої поважної резолюції, ніякого тексту законопроекту не можна скласти колективом — робить це одна особа, найбільше дві, як це було також з конституцією ЗСА. Нам невідомий проект конституції, що його розглядає Верховна Рада. Пам'ятаючи темп праці Верховної Ради й беручи до уваги, що вона має перед собою завдання затвердження членів нового уряду, — можна грубо сумніватися, чи до березня 1994 року, коли мають відбутися вибори нової Верховної Ради, появиться щось більше, як схвалення процедури виборів, — членів нової Верховної Ради та — у червні наступного року — нового президента. Іван Драч назвав із пам'яті шістьох можливих кандидатів на президента — і промовчав ще декого. Він заявив правильно, що у підготові до виборів Верховної Ради треба скласти з'єднаний фронт демократичних партій і організацій, щоб не допустити до нової законодавчої верхівки комуністів. Але — також правильно — передбачав він, що не можна мати контролю ані впливу на вибори президента, бо десяток кандидатів вестимуть кампанію — кожний за своєю методою. Додаймо — можна сподіватися потоків демагогічних слів.

Авторитарні режими не потребують конституції, бо диктатор має репрезентаційну, законодавчу і виконавчу владу. Найкраще сформулював це Людовік XIV у заяві — „Держава — це я“. В Англії нема конституції, бо основою тамтешнього ладу є все це Велика Хартія Свобід з 1215 року плюс безліч наступних законів. У Німеччині треба було іншої конституції, коли Бісмарк перетворив самостійні князівства й королівства в один Федеративний Райх і коли після монархії Гогенцолернів прийшла Веймарська республіка. В Австро-Угорщині Габсбурги конституцію проголосили щойно 1848 року. Ленін проголосив свою заборону конституцію, щоб замилити очі народам СССР і зовнішнього світу. Для нас, українців у демократичній діаспорі, є нерозгаданою загадкою, як наші земляки в Україні можуть бути громадянами незалежної демократичної держави — з конституцією Леніна-Брежнєва і як вони, включно з усією високоосвіченою верхівкою можуть вважати, що це — нормальний стан?!

ЦИМИ ДНЯМИ ЗІ ЗСА в Україні з миротворчою місією прибула делегація духовенства Української Православної Церкви ЗСА. Її очолює Єпископ Антоній. Делегація має намір зустрітись з керівниками всіх Православних Церков України для обговорення можливості їх об'єднання.

Це називалося давно, але ніхто не уявляв, що перші дні жовтня 1993 року проляжуть кривавою межею поміж тоталітаризмом і демократією. Хотілося вірити в мирний розвиток суспільних перетворень — і ми справді вірили. На жаль, помилилися.

Внутрішній світ Руцького і Хасбулатова став зрозумілим не сьогодні — обидва вони розкрилися перед громадянами Росії та інших країн ще тоді, коли ніхто й гадки не мав, що ці зарозумілі фронтіери наважаться на такий зухвалий і цілком безперспективний залот. Хто з українців здатний забути, як віцепрезидент А. Руцькой, порушуючи державні закони Росії та України, ніскільки не рахуючись з кордонами, прилітав до Криму і закликав кримчан до виходу зі складу України? Вслід за цим літак Руцького летів до Придністров'я, де віцепрезидент благословляв російську армію на війну з сучасною Молдовою. І головне ось що: він робив усе це без узгодження з президентом Росії Борисом Єльцином — лише з власної ініціативи. Та й не мів Б. Єльцин підтримати цю імпульсивну партизанщину — адже ж вона ганьбила його самого як президента Росії. Мабуть тоді російський президент уперше пошкодував, що повіз за собою на державну вершину цього обмеженого, самовпевненого солдафона. Тоді це минулося Руцькому — і

Я прошу у читача вибачення, що я не літературознавець, беруся писати на тему літературознавства. Але надіюсь, що виправданням для мене є те, що люблю читати добрі літературознавчі праці. Вони поглиблюють мої естетичні переживання не менше, як великі літературні твори, а я собі скромний мистець-бандурист і потребу естетичних переживань не менше, як хліба насущного.

Хочу поділитися з читачами радісною вісткою, що виходить з друку (нарешті!) німецькомовний том „Леся Українка і західноєвропейські літератори“, що є заслугою відомого науковця проф. д-ра Юрія Бойка-Блохна. Історія творення книги цікава й повчальна. У 1988 році наближався ювілей Ю. Бойка (він народився 1909 р.). Його німецькі колеги, зокрема професор славістики і балістики Мюнхенського університету, Фрідріх Шольц і заступник директора бібліотеки Мюнхенського університету, д-р Шотт, заохотили на відзначення ювілею нашого професора видати бібліографію його праць. Вони потребували українського співробітника для технічного опрацювання матеріалів і запросили мене до цієї праці. Ця

бібліографія вийшла з друку в „Carl Winter Universitätsverlag“ у Гайдельбергу 1989 року.

Таке завдання було для мене не тільки приємним, але й духовно насолодою. Під час цієї праці я мав нагоду прочитати велику кількість розвідок ювілянта, полюбив його перо і його духову наснагу. В часі роботи над бібліографією я мав часто різні питання до автора, що дало мені змогу пізнати його персонально.

Відчуваю, що це син степової України, але науково він виріс у Харкові. У нього на початку нашого знайомства були важкі життєві обставини, багато болю приносила йому смертельна хвороба його дружини, теж харків'янки, проф. д-р Олександри Блохної, нагородженої Сулими, що писала під псевдом Іванни Чорнобривець.

На другу половину 80-их років припадають заходи професора щодо влаштування симпозиуму, якого метою було розкрити світове значення творчості Лесі Українки. Наш дослідник здавна працює у галузі

Микола Руденко

КРИВАВА МЕЖА

Україна, і Молдова подивувалися з нерозсудливих виборів високопосадового уль трапатріота, поспівували Єльцинові (ото вже придбав собі заступника!) — та й не надали вчинкам віцепрезидента державної ваги. Щоправда, політика Росії залишалася тією ж, якою вона виглядала в діях Руцького, але ж, ясна справа, Москва ніколи не була такою примітивною, як поведінка новоспеченого віцепрезидента.

Так крок за кроком Руцькой виявляв риси свавільного, анархічного діяча, котрого належало б звільнити з його посади, але він володів тим самим імунітетом, що й президент — доводилося терпіти. А тим часом знаходилися люди, котрі доволі вміло підкидали дріжджі в його честолюбну душу — і він уже повірив, що заслуговує посади президента Росії, ось тільки Єльцина слід якось усунути.

За моїми спостереженнями, Руцькой прийшов у табір борців за відродження Союзу не тому, що його вела комуністична ідея — йому бачилося хотілося стати президентом. Оце й уся його „ідеологія“.

Майже те саме можна сказати про Руслана Хасбулатова, хоч він, безумовно, розумніший від Руцького.

Богдан Шарко

ЗАХІД ЗУСТРІЧАЄ ЛЕСЮ УКРАЇНКУ ВИДАННЯМ ЇЇ ТВОРІВ

бібліографія вийшла з друку в „Carl Winter Universitätsverlag“ у Гайдельбергу 1989 року.

Таке завдання було для мене не тільки приємним, але й духовно насолодою. Під час цієї праці я мав нагоду прочитати велику кількість розвідок ювілянта, полюбив його перо і його духову наснагу. В часі роботи над бібліографією я мав часто різні питання до автора, що дало мені змогу пізнати його персонально.

Відчуваю, що це син степової України, але науково він виріс у Харкові. У нього на початку нашого знайомства були важкі життєві обставини, багато болю приносила йому смертельна хвороба його дружини, теж харків'янки, проф. д-р Олександри Блохної, нагородженої Сулими, що писала під псевдом Іванни Чорнобривець.

На другу половину 80-их років припадають заходи професора щодо влаштування симпозиуму, якого метою було розкрити світове значення творчості Лесі Українки. Наш дослідник здавна працює у галузі

го. Як не як — доктор економічних наук. А проте його також вело непомірне владоловство, помножене на самообожнення. Досить було простежити за кількома сесіями російського парламенту, щоб доволі точно визначити, із яких складників витворено внутрішній світ Р. Хасбулатова. Йому також не йшлося про комуністичну ідею. Він став поборником воскресіння СССР тільки тому, що до цього спонукав „матеріал“, який опинився в його руках. Компартиїна номенклатура, котра становила переважну більшість у Верховній Раді. Він її очолював завдяки тому ж таки Б. Єльцинові. І з'їзд депутатів, і робочий склад Верховної Ради Росії зформовано ще тоді, коли діяла воля Компартиї партії, а не воля народу. Та й сама конституція залишалася від часів Брежнєва. До неї вносили поправки, але жодна з них не мінала її суті.

Не можна сказати, що серед депутатів не було розумніших людей, ніж Хасбулатов та Руцькой, але тища цілком добре вишкolenі компартиїсти віддали їм найвищу владу, бо добре бачили: їхнє владоловство можна спрямувати в бажаному напрямі. А коли мета буде досягнута, їх можна й відтрити геть.

Закінчення буде.

раїнська інституція спочатку приобіцяла підтримку, але пізніше побажала тільки успіху для визначеної ініціативи. Це так морально пригнобило професора, що він враз не пробував шукати підтримки з боку українських закладів. Почала ходити від однієї німецької установи до другої, а, простягаючи рукою, вкінці на початку 1988 року ситуація так виявилася: німецька сторона забезпечувала симпозиуму символічними тиссячами німецьких марок. Це було сумно. Проф. Бойко додав із власного скромного бюджету 3,000 марок і тижневий символічний переплатував на тридцять.

Багато клопоту завдавало організаторові добирання адрес для запрошень на симпозиум слухачів-гостей з різних фахів і різних країн, які, імовірно, могли б зацікавитись українською письменницею і мали б відвагу оплатити свою подорож до Мюнхена. На 300 запрошень з'явилось, на жаль, лише понад 100 фахівців різних дисциплін з гуманітарної ділянки. Були це головною чином і невелика частина нашої інтелігенції. Урочисте відкриття відбулося у сенатській

(Закінчення на стор. 3)

Олекса Біланок

А. Фіголь і проєкт енциклопедії

Дня 30-го липня, 1993 року відійшов у вічність д-р Атанас Фіголь, видатний діяч української діаспори. Енциклопедичний Проєкт Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) втратив одного із своїх передових подвижників. Йому не судилося бути присутнім у Торонто 25-го вересня, 1993 на величавому випуску у світ останніх трьох томів англomовної „Енциклопедії України“. Дата 25-го вересня, 1993 року займає особливе місце в історії українського енциклопедичного руху. Це був день, коли вперше в історії українського енциклопедичного руху вийшов в світ англomовний „Большой Советский Энциклопедия“, „The Great Soviet Encyclopedia“, що її видав видавництво Macmillan (New York - London). Не дивно, що в американських і англійських підручниках в більшості все ще можна знайти лише скривлений образ про Україну. Хоча Україна вступила вже у третій рік свого відновлення державного існування, в пересічному американця все ще не має путнього уявлення про історію й історію українського народу та про тисячолітню тяглість української державницької традиції.

Саме тепер, коли світ із здивуванням і недовірою сприймає відновлення української держави, відчувається певний брак усучасненого, авторитетного, англomовного довідника про Україну. Англomовний читач без труднощів може отримати дані про Польщу чи Мадярщину, та знайти об'єктивні дані про Україну значно важче. В американських підручниках України все це, як правило, представлено як відламок Росії. Плутанина історичних понять „Русь“ і „Росія“ продовжується в значному числі англomовних енциклопедій. Головно відчувається цей брак по американських шкільних, публічних та високошкільних бібліотеках. Без нового, науково обгрунтованого довідника годі надіятися, щоб автори нових видань шкільних підручників в Америці змогли представити мову, культуру, історію та географію України у правильному світлі.

На щастя, завдяки візії групи видатних українських патріотів, спершу під проводом с. п. проф. Володимира Кубійовича, а після його смерті під його надхненням, цей брак 25-го вересня, 1993 р. гідно заповнено: в цей день завершилася публікація „Енциклопедії України“ в прес-тижовому академічному виданні.

На щастя, завдяки візії групи видатних українських патріотів, спершу під проводом с. п. проф. Володимира Кубійовича, а після його смерті під його надхненням, цей брак 25-го вересня, 1993 р. гідно заповнено: в цей день завершилася публікація „Енциклопедії України“ в прес-тижовому академічному виданні.

(Закінчення на стор. 3)

Яр. Климовський

„НАШ ТЕАТР“

Другий том „Книги діячів українського театрального мистецтва“. Редакція: Олег Лисак, д-р Наталія Пазуляк, літературно-мовний редактор і Володимир Шашаровський. Наукове Товариство ім. Шевченка, Секція історії України, Комісія театрознавства. Видавець: Об'єднання Мистців Української Сцени. Сторінок 796. Друкарня „Бескид“ у Торонто, Канада.

Багато причин склалося, що другий том книги „Наш театр“ виходить у світ з таким великим запізненням, та краще пізно, як ніколи, як каже наша пословиця.

У потойбічній світ із редакційної колегії відійшли — д-р Григор Лужницький, головний редактор, Леонід Полтава, а — останньо Володимир Шашаровський, який над книгою трудився сливе до кінця свого життя, писав і носив тексти до літературно-мовної корекції. З видавничої колегії залишився тільки Василь Сердюк, який під сучасну пору живе в пікльовальному домі, йому 93 роки життя.

На третій сторінці другого тому книги в складі редакційної колегії ще фігурують — д-р Григор Лужницький, Леонід Полтава й Володимир Шашаровський, якого не стало серед живих, коли завершено книгу. Автор цього відгуку не знає як це пояснити. Книжка, що про неї мова, вужа від першого тому 3/8 ін. і шрифт на обкладинці книги не той, що в першому томі, в другому томі виконаний звичайним друком, а Василь Дорошенко, як виконавець обкладинки фігурує в книзі. Підписаний теж не знає як це пояснити. Відомо, як друкується два томи якоїсь книги, то обкладинки двох томів повинні бути однакові. У книзі немає поазбучного списку (а повинен бути поазбучний список двох томів). Немає списку фотографій, ілюстрацій і немає списку жертводаців.

У передмові між іншим читаємо: „Здається правильним буде сказати, що не буде даремним труд і жертвенність“, а в наступних рядках: „Історія нашої культури збагатиться цим виданням і цього заперечити ніхто не може“. В дальших рядках наголошено: „Майбутній історик української культури буде черпати колись знання, як із чистої криниці“. Наведені слова не тільки гарно звучать, але й зобов'язують.

Зміст другого тому: статті, репортажі, документи й листи, рецензії, театри й театральні студії, діячі театального мистецтва діаспори, члени ОМУС'у (Об'єднання Мистців Української Сцени). Як бачимо другий том книги „Наш театр“ цікавий і захоплює цю книгу прочитати.

У відділі „Театри й театральні студії“ вирізняються 20-сторінкова стаття проф. Льва Шанковського. Відділ хроніки завершують статті: „Із щоденника актора“ Романа Тимчука та „За кулісами життя й театру“ Володимира Клеха.

Р. Тимчук у своєму щоденнику описав мандри Театру ім. І. Тобілевича в роках 1933—1936. Читач з цього щоденника створить собі образ життя-буття українського актора у вічних мандрах по Галичині. Клехові спогади не тільки цікаві, але й з великим хистом покладені на папір.

Цікаво прочитати про окремі постаті, яких у книзі п'ятдесят. Дуже мало вже залишилося з акторської братії, що читатимуть другий том „Нашого театру“, та все ж такі книги пишуть для грядущих поколінь, для історії театру.

Мені доводиться вперше в моєму доволі довгому житті перегортати сторінки змістом цікавої книги, на сторінках якої стільки помилок, що „ні пером не списати, ні словом не сказати“, як звучить вислів народної мудрости. Гарні слова в передмові, кинені на вітер. Ці слова багато обіщували, а вислід „обіцяв пан кожух — тепле його слово“.

Другий том „Нашого театру“ під поглядом друкарсь-

(Закінчення на стор. 3)

ким „пожалось Боже!“. Треба жаліти, що другого тому не видрукувала друкарня „Свободи“, бо перший том, що його друкувала ця друкарня, був під кожним поглядом таким, яким повинен бути. На цьому місці очевидно не всіли всіх помилок подати. Помилки другого тому можна поділити на — менші, більші та кардинальні. Тепер нічого не лишається як запросити компетентну особу, щоб ці помилки вказати на додаткових сторінках і вислати тим, які отримали другий том „Нашого театру“.

Прикро, що відгук на книгу завершується переліком деяких помилок, а ще прикріше, що сором падає не на друкарню, а на всіх акторів, які тут ніпримому. Моєва актори такі неграмотні, не діявлялись на те, що серед них чимало з академічного освітою. Відомо, що „театр — дзеркало нації“. Приглянувшись другому тому „Наш театр“, читачі театрові дадуть інакшу оцінку та „знайдуть для нього відповідний епітет“.

На кінець із величезної кількості помилок, подастись лише деякі, але й вони повні вистачають, щоб виробити собі поняття про тих, що друкували книгу. Мало вже такого рівня друкарів як Василь Дорошенко, який поза тим, що є знаменитим друкарем, він ще образотворчий мистець і блискучий майстер літери. Кінець-кінців черга на помилки, яких допустились друкарі. Ось вони: з малої літери надруковано — „зінаїда“, „галичина“, „київщина“. Прізвище німецького драматурга Гальбе — надруковано „Пальбе“, „Собор“ замість театр, „Рясні зорі“ замість „Ясні зорі“, „І інші“ замість „І інші“, оминаючи перекрутку (сусідства двох голосних) „Руска Бесіда“, „руська“ без м'якого знака „Пфортеім“ зам. Пфорцігайм, „Доршштадт“ замість Дармштадт, „Ашафенбург“ замість Ашафенбург. Українське колодище недалеко Нью Йорку названо „Брани Брук“, „Чортія“ Шенгера надруковано „Шенкера“. Тріумф прокурора Дальського надруковано „Тріумф прокурора Лужницького“. „Артимовсь-

ДЕРЖАВНІСТЬ УКРАЇНИ ЗАКРІПЛЮЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Нові видання про Закарпаття

Чикаго (Ко3І). — Карпатсько-українська проблематика останнім часом звертає на себе дедалі більше уваги. Це, мабуть, також у зв'язку з нещодавньою виниклою та пропагандованим різними антиукраїнськими колами неорусинством. За останній рік появилися в Україні три такі публікації.

Відомий літературознавець Олександр Мишанич, співробітник Інституту Академії Наук України, опублікував в Ужгороді свої вибрані літературно-критичні статті та дослідження у збірнику „Карпати нас не розлучать”. Крім статей про загальноукраїнський контекст літератури Закарпаття, Василя Гренджу-Донського, Івана Ольбрахта, Володимира Гнатюка, Івана Мацинського та інших, є науково-публіцистичні статті про „витоки карпатськості”, „Україні чи русини?”. „Не розпродимо наш край” та інші. Книжка має 287 стор. малого формату і коштує 6 дол. (з перекладом).

Подібною науковою Василь Маркус опублікував у Києві переклад своєї праці з французької мови, що була появилася в 1956 році в Бельгії під заголовком „Приєднання Закарпатської України до СРСР 1944—1945”. До другого (українського) ви-

дання додано довший вступ, в якому також розглядається тодішня реакція совєтських чинників на цю книгу. Перевидана праця не втрачає актуальності й сьогодні. Книга має 12 стор. та карту Закарпаття: ціна 10 дол.

Матеріали першої міжнародної конференції, що відбулася від 26-го серпня до 1-го вересня 1991 року в Ужгороді, появилися у великому збірнику під заголовком „Українські Карпати”. На зміст складається 69 доповідей з ділянок: літератури, історії, релігії, мовознавства, фольклору, міжетнічних взаємин, екології тощо. Книга має 616 стор. і коштує 25 дол. Ці книги можна замовляти в Комісії зв'язку й інформації закарпатських українців (Ко3І) та виставляти чеки на: Ко3І, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, Ill, 60622-4828.

Відзначили...

(Закінчення зі стор. 1)

ситеті Ратгерс. Поруч різних нагород, що їх вона дістала раніше у своєму підприємстві, в 1992 році її нагороджено президентським відзначенням підприємства Бектон Дікінсон. О. Федун живе у Клифтоні, Н. Дж., дочка Ярослава і Люби Федун, і є членкою УНС-Союзу.

Захід...

(Закінчення зі стор. 2)

заль Людвіг-Максимилян-университету, до якого проф. Бойко належить, де вступну промову виголосив ректор цієї славної „кузні науки”, Штайнманн. Далі засідання відбувалися у репрезентативній залі з архітектурного ансамблю Німфенбурзького королівського замку.

Я переконаний, що у всіх присутніх українців присутнє було серце, бачачи, на якому рівні відбувалася наукова імпреза. А до цього ще й щира увага німецьких господарів приміщення Фондациі Сіменса до гостей: у перервах при вишуканих закутках вив'язувалися жваві розмови про щойно виголошені доповіді. Уже в попередніх роках перед симпозиумом у листуванні з доповідачами проф. Бойко забезпечив взаємозв'язок поміж ними так, що все виглядало ніби грає дібрена оркестра під орудою досвідченого диригента.

Мені згадалися на симпозиумі попередні праці нашого дослідника. Я запитав, що десятиліттями проходила у нього одна концепція: Леся Українка як синтетичний талант, що в'язав неоромантику із неокласицизмом. Це в грудні 1988 року зазвучало так виразно, що навіть несприятна до літературознавчої науки людина могла цю концепцію помітити.

Видатні європейські літературознавці прочитали 14 доповідей. У проміжках поміж доповідями прослухано мистецьке читання по-

езій авторки „Оргії” паралельно із читанням у мистецьких перекладах на німецьку мову доцентом Йозефом Ганом. Коли прозвучала остання доповідь, раптом через голосник залунала із платівки поліфонічна оркестрова рапсодія Штогаренка, присвячена Л. Україні. Як казали присутні чужинці, Штогаренко у своїй музиці віддзеркалює ті основні прикмети поетки, які були насвітлені в доповідях.

Після закінчення симпозиуму керівники його довелися поділити про видруккування доповідей одним збірником. І тут знову почалося „хожденіє по муках”. Власникам німецьких грошових джерел для плекання культурних здобутків здавалася українська література „неактуальною”. Однак, в допомогу прийшли співредактори збірника, як от проф. Ротс із Бонну та проф. Шольц з Мюнстера. Завдяки їм вдалося роздобути головну грошову дотацію. Решту — 4,000 марок — знову мусіли витягнути з власної кишені проф. Бойко. І от, на решті сталося...

Широковідоме німецьке видавництво „Bohlaus Verlag” у своєму останньому проспекті заповило появу книги в короткому часі. Тепер вже не можна вважати, що Леся Українка залишається для західного світу недоступною.

На цьому місці ставлю крапку. Тут повинні забрати слово фахові літературознавці і дати цьому новому науковому творчому визначенню учених свою оцінку.

„Най театр”

(Закінчення зі стор. 2)

кий” замість Артемівський. Петрицький надруковано „Пертицький”. Берхтсгаден надруковано один раз „Берхтсгаден”, а другий раз „Берхтсгерден”. „Фільмалас” замість Фільмувалас, „клісах” замість класх. „Посвіта” замість „Просвіта”. Театр Оперети А. Трельського надруковано Терлєського. Найгірше, що в книзі позиміновано прізвища: „Рибчакова” замість Рубчакова. „Степак” замість Стерпак, „Шимбель” замість Шембель, „Пилипещ” замість Приплещ, „Середюк” замість Сердюк, „Чопіта” замість Чорпіта, „Бенризовський” замість Березовський. „Оксана Радкевич” замість Рудакевич, другар не знав, що вона жінка Ярослава Рудакевича, тому її не помітив біля її чоловіка, бо її перекручене прізвище починається з „Ра”, а її чоловіка з „Ру”, тому між нею, а її чоловіком є інші особи.

Змінювати комуся прізвище — це вже кардинальна помилка, бо все, що пишеться про особу, що її переіначено прізвище, не торкається справжньої особи.

Не всі, що читатимуть про якусь театральну особу, будуть знати, що змінено її прізвище. Про це знають актори, колеги сцени. Найгірше, що про це не знають майбутній історик української культури чи театру, який із цієї книги черпатиме потрібний йому матеріал.

Шоправа мені не змінено мого прізвища, зате в моїх біографічних даних на нещільні одинадцять рядків надруковано „Куц” замість псевдо „Куниц”, „за більшовицької окупації” замість „за більшовицької окупації” та надруковано „Елктри” замість „Електри”.

Із-за маси помилок, у дуже незручне становище поставлено д-р Наталію Пазуник, яка дуже докладно справляла мову всіх текстів, що приносив їй В. Шашаровський.

Не входячи в причини такої кількості помилок чи з уваги на поспіх, чи браку потрібного рівня в друкарській професії, другий том книги „Наш театр”, як сказано, цікавий змістом, справивши помилки на окремих аркушах, варт, щоб ця книга, як і перший том опинилася в Україні. Це видання двох томів „Нашого театру” напевно здивує не одного на рідних землях, що українські актори, що зберегли своє життя перед „визволителями”, проживаючи у вільному світі, не лише, що продовжали свою театральну діяльність, але ще й для історії українського театру видали два грубе зміни томи книги альбомного формату про українські театри на рідних землях до „визволення” пишучи з позиції вільної людини та про діяльність українських театрів у діаспорі.

Наукове Товариство ім. Шевченка
запрошує своїх членів у українську громаду на

ДОПОВІДЬ

ДВА РОКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
І ДАЛЬШІ ПЕРСПЕКТИВИ

яку виголосить

проф. ВАСИЛЬ МАРКУСЬ

редактор Енциклопедії Української Діаспори

Доповідь відбудеться

у суботу, 16-го жовтня 1993 р. о год. 5-й веч.
в будинку НТШ при 63 Четверта авеню в Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

„Мистецький пир”

ансамблю „Гопака” у Бінгемтоні

Група танцюристів „Гопака”

Першим своїм виступом (прем'єрою) у Бінгемтоні, Н. Й., кийський мистецький ансамбль „Гопака” розпочав своє „турне” по території Північної Америки.

Цей перший виступ „Гопака” відбувся в неділю, 19-го вересня, у престижній залі міста, в Андерсон-центрі (що пишеться на розлогому терені Бінгемтонського відділу стейтового університету), при більш як сподіваній кількості шанувальників української культури, (у більшості неукраїнського походження).

Програмою цього концерту українського мистецького танцю, а ще більше її виконавцям, „Гопака” справив глядачам справжній „мистецький пир”, за який одушевлена публіка відплачувала спонтанною овацією оплесків, радісних окликів, а то й кількакратного загального постанання з місць.

Та й не диво. Бож танцювальний ансамбль „Гопака”, в якого творчому складі є частина членів колишнього ославленого ансамблю Павла Вірського, (включно з теперішнім мистецьким керівником-хореографом ансамблю), які зберігають, розвивають і передають поклонникам мистецтва великі досягнення у творчому вияві, мистецьку культуру і традиції вияву ославленого мистця-хореографа, а ще девери його творчих виявів, включаються у програму виступів „Гопака”.

Немає тут можливості, у короткому звідомленні про прем'єру ансамблю „Гопака”, вирахувати усі подробиці кожної точки програми, чи давати їх оцінку, бож буде вона однакова: „Чудово!” Немає теж можливості згадувати і оцінювати виконавців програми, бо усі вони мистці танцю. Є тільки можливість і наш

обов'язок категорично ствердити, що кийський ансамбль „Гопака” — це високоякісна мистецька одиниця, якою повинні гордитися усі українці.

Крім 45 талановитих, професійного рівня танцюристів, в склад ансамблю включаться 12-членна оркестра із віртуозом-скрипа-лем, сопілками, цимбалами та іншими інструментами.

Програму цього виступу ансамблю „Гопака” збагачували ще дві співачки-солістки, які виконували дуєтом кілька українських фольклорних пісень.

Між двома частинами програми мейор Бінгемтону Аніта Крабб теплимими словами привітала ансамбль і в доказ оцінки його і вшанування вручила символічний ключ до міста.

Закінчившись той „мистецький пир” врученням квітів виконавцям програми і бурю оплесків, якими вдячна і очарована публіка висловлювала своє признання. Адміністративний директор і керівник турне ансамблю Леонід Олексюк дякував Галіні Курило за жертвенне і успішне організування прем'єри „Гопака” в Бінгемтоні, яку теж обдаровано квітами.

Пізніше вечером члени ансамблю були гостями прощальної вечері в залі парохії української католицької церкви, яку, (як і попередні прийняття гостей), влаштували кілька жінок Бінгемтонської громади.

Наступного ранку ми жалем, але й з радістю та гордістю за успіхи у ширенні правди і вартості української культури, попрощали „Гопака” з його добрим початком „турне”. Хай щастить Господь!

Евген Курило

Кримські...

(Закінчення зі стор. 1)

даням ставити збереження стабільності в Криму і в Україні. Акцію непокорити татарі планують на 14-го жовтня тому, що в цей день розпочне працю сесія Верховної Ради Криму.

У вівторок, 5-го жовтня, в Симферополі відбулося перше засідання узгоджувальної комісії Верховної Ради Криму, створеної для внесення змін та доповнень до

ухваленого закону про вибори до Верховної Ради Криму. На засідання не допустили представника кримської організації УРП. Депутати мотивували це тим, що про кримські філії українських організацій мова не йтиме. Виглядає, що новий закон Республіки Крим не дає змоги представникам УРП, Руху, ДПУ та іншим українським організаціям права брати участь у політичному житті автономної республіки.

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

мґра прав

СТЕПАНА
ДОМАРАДЗЬКОГО

складаємо 100 дол.

на ФОНД МАРІЯНКИ РОМАНИЧ

дружина — ОЛЯ

сини — БОГДАН

РОМАН з дружиною ЄВГЕНІО

внуки — МАРКО І АДАМ

дочка — МАРУСЯ

А. Фіголь...

(Закінчення зі стор. 2)

котрій вірити. Дійсна правда стоїть на своїх власних ногах і її не треба надувати гаслами і пристрастями. Вона перетриває все і залишиться правдою. А про паганда скоріше чи пізніше лусне і розвіється.

Під сучасну пору, коли ми очікуємо, щоб хтось із здібностями А. Фіголя вивів Україну з її економічного неладу, вшануємо пам'ять д-ра Фіголя не лиш словами, але ділом, за яке він був би нам вдячний. Таке діло зовсім не важке до здійснення: кожному з нас слід подбати, щоб „Encyclopedia of Ukraine” попала на полицю ще однієї шкільної, публічної або університетської бібліотеки.

Щоб цього досягнути, часто вистачає переконати директора бібліотеки про вашу або вашої дитини необхідність користуватися цим довідником у його бібліотеці. Бібліотеки фондів на довідники, звичайно, диспонує. Така дія буде гідним вкладом в користь України і найкращою грізлядою на свідчий гріб людини, що лівину участь усіх зусиль своїх останніх 40 років віддала Енциклопедичному Проєктові. Присвятою для цієї дії хай стануть слова поетеси Галини Турелик:

Минає все,

Та слово не минеться.

Його я виїму з болюсного

серця

І Україні покладу до ніг.

В ПАМ'ЯТЬ СОЛІСТА КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

Вже минає
СОРОК ДНІВ З ДНЯ
СМЕРТІ КОЛИШНЬОГО
СОЛІСТА КАПЕЛІ
БАНДУРИСТІВ
ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ФЕДОРА ПОГОРІЛОГО

який відійшов у вічність
30-го серпня 1993 р.
на 86-му році життя,
перетерпівши довіг роки
недугу Паркінсона,
яка майже позбавила
його можливості до
фізичної діяльності.

Сам покійний д д природи був сильної будови і таким же сильним до могутності був його голос. Здавалось б ніяка недуга не могла б зламати його, однак так не судилося.

Своім голосом покійний належно прислужився Капелі Бандуристів, збагачуючи її мистецтво, яке неспр славу України.

На жаль недуга обірвала його палке бажання сісти і вні останніми роками став призибуватися в громад, тому, мабуть, і похорон його, на жаль, не пройшов так величаво, як це мало б бути для таких людей.

Хай же пам'ять про нього, як служителя українському мистецтву, буде серед нас вічною.

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ

Ділимось сумною вісткою,
що у п'ятницю, 8-го жовтня 1993 р. відійшов у вічність
довголітній член провлад УСО „Тризуб”
у Філадельфії, Па.

бл. п.

РОМАН ПЛАХТА

народжений 12-го серпня 1922 р. у Радимні, пов. Ярослав.

ПАРАСТАС — відправлено у похоронному заведенні М. Насевича, 11-го жовтня, о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН — 12-го жовтня 1993 р. з церкви Христа Царя, о год. 10-й ранку. Тлінні останки були зложені на цвинтарі у Факс Чейс, Па.

Дружині Марії і дітям висловлюємо глибокі співчуття.

Український Спортивний
Осередок „Тризуб”

Ділимось сумною вісткою,
що у суботу, 9-го жовтня 1993 р.
відійшов у вічність по довгій недугі у Філадельфії, Па.

бл. п.

МИКОЛА ПЕТРО ЛУЦЬКИЙ

ПАНАХИДА відбудеться в середу, 13-го жовтня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні М. Насевича при 108 Е. Табор Роад.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в церкві Христа Царя в четвер, 14-го жовтня 1993 р. о год. 10-й ранку, опис на цвинтарі Пречистої Діви Марії на Факс Чейс, Па.

Горея прибіли:

дружина — МАРИЯ

сини — БОГДАН з родиною

МИРОСЛАВ

сестра — СТАНИСЛАВА ДВОРАН з родиною

ВІЧНА РОМУ ПАМ'ЯТІ

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА
має шану запросити громадянство на вільну бесіду
з дійсним членом УВАН, поетом, письменником,
науковцем та громадянином

Миколою Даниловичем РУДЕНКОМ

на тему:

„УКРАЇНА СЬОГОДНІ”

Тоді ж з фондів бібліотеки УВАН будуть експоновані
зразки сучасної преси з України.

Пленарне засідання відбудеться

в суботу, 16-го жовтня 1993 р. о год. 2-й по пол.
в будинку Академії

206 Захід 100-та вул., Нью-Йорк, Н. Й. 10025

Тел.: (212) 222-1866

Зустріч громадянства Парми з Р. Попадюком

Цей успішний вечір-зустріч відбувся 2-го жовтня в залі ім. Митр. Шептицького у Пармі. Мгр Василь Ліщинський, голова УЗО, привітав прелегента д-ра Романа Попадюка і зібраних гостей. Він подав також характеристику колишнього амбасадора ЗСА в Україні та його дипломатично-політичну кар'єру в ЗСА і за кордоном.

Д-р Роман Попадюк народився в 1950 році у Лінчу, Австрія, хоч його родинні корні сягає подільського села Ремезівці над Золотою Липою, повіт Золочів. В 1950 році родина Попадюків емігрувала до ЗСА і поселилася на короткий час у стейті Айова, а потім переїхала до Брукліну, Нью Йорк. Р. Попадюк закінчив Гантер коледж в 1973 році, а в 1980-му одержав докторат з політичних наук у міському університеті в Нью Йорку. В 1988 році тодішній президент ЗСА Р. Реген призначив д-ра Р. Попадюка своїм спеціальним асистентом і заступником асистента закордонних справ ЗСА. Від 1981 року д-р Попадюк — професійний дипломат і виконує різні функції в Мексико, а потім у Вашингтоні. Був також лектором політичних наук в Бруклін коледжі. За свою зразкову і ефективну працю одержав два високі американські відзначення — в 1987 і 1992 році. В 1991 році Український Інститут Америки іменував д-ра Попадюка „Українцем Року“, а на 16-му Конгресі

українців в жовтні 1992 року він одержав грамоту „Свободи“ Тараса Шевченка. В березні 1992 р. президент ЗСА Дж. Буш призначив д-ра Попадюка першим амбасадором ЗСА в Києві. Прелегент одружений з українкою Анною Федьків і вони мають четверо дітей. Ми, українці, щасливі, що першим амбасадором ЗСА в Україні був саме українець і щирий патріот.

Потім виступив прелегент д-р Р. Попадюк. В першій частині свого виступу прочитав доповідь англійською мовою, а в другій пояснив українською мовою деякі уривки своєї оригінальної доповіді. Потім вив'язалася дискусія, проваджена вже українською мовою, в якій були порушені різноманітні аспекти життя України. Д-р Попадюк досить широко говорив, хоч треба розуміти його, що він на урядовій, дипломатичній службі ЗСА і не був амбасадором України, але ЗСА в Україні. Д-р Попадюк, будучи на пості амбасадора ЗСА в Україні, всеціло віддавав своїй праці і полюбив цілим серцем Україну та її народ. Він роз'їжджав по селах і містах України, любився красою, красивдами та багатством її землі. Він жив з народом і диві його амбасадорського кабінету завжди були відчинені для пошуків політичних чи конфесійних приналежностей. На думку прелегента, затримання ядерної зброї не є найважливішим пріоритетом. Ключ до урухомлення ракет, стаціонарних в Україні, є і так в руках Росії. Важлишою зброєю є усвідомлення, єдність і патріотизм.

ТЕПЕР БІЛЬШЕ ПЕРЕВІРЯЮТЬСЯ ВІЗИ ДО ЗСА, бо часто молоді люди не хочуть вертати на Україну і для неї працювати. Росія тенденційно створює трудні ситуації у справі доставки палива, газу і паперу, аби Україну підкорити собі. Закордонні інвестиції є покищо в Україні дуже малі з огляду на непевність економічної ситуації. А сильна українська держава повинна бути в інтересах ЗСА і Заходу, бо вона може стати не менш тим помостом і забором проти експансії та колоніалізму Росії. З другої сторони, Україна мусить знайти спосіб співпраці — „модус вівенді“ зі своїми сусідами, але не коштами її незалежності, свободи та волі. Прогнози на швидкий ріст і розбудову України є доволі малі, але треба нам мати віру в Божу поміч і з'єднано працювати для досягнення мети. Це процес довгий і стелений терням. Д-р Попадюк жалувал, що на залі було дуже мало молодих людей. Адже це наша будучність. Д-р Попадюк на пості амбасадора ЗСА в Києві дуже полюбив і поширив працю. Починав з 16-ма працівниками, а до його відходу ця кількість зросла до 54. Зі зміною уряду у Вашингтоні прийшла і зміна амбасадора ЗСА в Києві. Д-р Попадюк урядувал в Києві коло півтора року. На його місце новий президент ЗСА Білл Клінтон призначив Міллера. Дискусія проходила в дружній, ширій, товариській атмосфері. При кінці зустрічі мгр Василь Ліщинський подякував д-рові Р. Попадюкові за присмну зустріч у Пармі і побажав молодому дипломатові багато успіхів в його нелегкій праці.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПРОХАННЯ Президента Білла Клінтона, Китай у вівторок, 5-го жовтня, знову розпочав ядерні випробування у надрах своєї західної пустини, чим перервали існуючий неофіційний мораторій на ядерні випробування. У відповідь президент Б. Клінтон зарядив, щоб ЗСА почали підготуватися також до продовження ядерних випробувань, заявляючи при тому, що для нього це потягнення є дуже болючим. Все це діється в той час, коли ситуація між Китаєм і ЗСА вже без того досить напружена через погане трактування людських прав у Китаї продажу ядерної зброї тощо.

OKSANA PICK UP SERVICE
Забираємо кожен пакунок з кожної хати в Америці БЕЗКОШТОВНО!
Для відбору — 1 800 965-7262

27 LB FOOD PARCEL TO UKRAINE

HAM	850 g	\$25.50
MACARONI	1/2 KILLO	
FLOUR	5 "	
RICE	2 "	
SUGAR	2 "	
OIL	1/2 "	
MARGARINE	1/2 "	
COFFEE	250 g	
CHOCOLATE	100 g	
BAKING POWDER	100 g	
TEA	100 g	

Free delivery in I. Frankivsk., Lviv, Ternopil. Call for other areas. Order by mailing your address and that of your relatives along with check/ Money Order to: **UKRAINE MARKETING CO.** PO Box 0553 YORKTOWN HTS, NY 10596-0553 Tel: (914) 962-6843

ХТО МАЄ? А МОЖЕ ПОДАРУВАТИ
ІСТОРИЧНО-МЕУАРНИЙ ЗБІРНИК „ЧОРТКІВСЬКА ОКРУГА“
(Чортків, Копичинці, Борщів, Заліщики)
виданий в Нью Йорку 1974 року, для висилки в Україну, просимо зголосити на адресу:
Ярослав Клим, 23-81 — 23-тя вул., Асторія, Н.Я. 11105 або телефонувати: 1-718-726-0654
ЯРОСЛАВ КЛИМ

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ
Користуйтеся швидко Супер-Експресом
OKSANA INTERNATIONAL TRADE, INC.
1111 E. 111th Avenue, Linden, NJ 07036
1 (908) 925 - 0717

матові, часом незручно було широкі відповіді. Але д-р Попадюк однак вив'язувався зі свого завдання. Найбільшою проблемою України є занепад її економіки, нерішучість керівних органів, бюрократія та брак якоїсь системи в реалізації реформ, демократичних заходів. І щоб забезпечити успіх у наступних виборах до Верховної Ради і на пост президента держави в наступному році, треба поправити життєвий рівень населення. У дискусії присутні підкреслювали, що вибір президента Кравчука в 1991 р. був цілком оправданий, але останніми часами він таки не вив'язується зі своїми завданнями. Він є нерішучим і толерує негативні дії прокомуністів та апаратчиків. А провідники-апаратчики найбільше гальмують процеси демократизації і вільного ринку в Україні.

На запитання, як найкраще допомогти Україні, прелегент заохочував і рекомендував нам включитися в політично-культурний сектор ЗСА і ширити добре ім'я про Україну. Діаспора може тільки частинно помагати Україні, але такі самі українці в Україні повинні бути будівничими її долі. Народ мусить бути з'єднаний і зцементований в цілях і стремліннях до оздоровлення країни, без різниці політичних чи конфесійних приналежностей. На думку прелегента, затримання ядерної зброї не є найважливішим пріоритетом. Ключ до урухомлення ракет, стаціонарних в Україні, є і так в руках Росії. Важлишою зброєю є усвідомлення, єдність і патріотизм.

ТЕПЕР БІЛЬШЕ ПЕРЕВІРЯЮТЬСЯ ВІЗИ ДО ЗСА, бо часто молоді люди не хочуть вертати на Україну і для неї працювати. Росія тенденційно створює трудні ситуації у справі доставки палива, газу і паперу, аби Україну підкорити собі. Закордонні інвестиції є покищо в Україні дуже малі з огляду на непевність економічної ситуації. А сильна українська держава повинна бути в інтересах ЗСА і Заходу, бо вона може стати не менш тим помостом і забором проти експансії та колоніалізму Росії. З другої сторони, Україна мусить знайти спосіб співпраці — „модус вівенді“ зі своїми сусідами, але не коштами її незалежності, свободи та волі. Прогнози на швидкий ріст і розбудову України є доволі малі, але треба нам мати віру в Божу поміч і з'єднано працювати для досягнення мети. Це процес довгий і стелений терням. Д-р Попадюк жалувал, що на залі було дуже мало молодих людей. Адже це наша будучність. Д-р Попадюк на пості амбасадора ЗСА в Києві дуже полюбив і поширив працю. Починав з 16-ма працівниками, а до його відходу ця кількість зросла до 54. Зі зміною уряду у Вашингтоні прийшла і зміна амбасадора ЗСА в Києві. Д-р Попадюк урядувал в Києві коло півтора року. На його місце новий президент ЗСА Білл Клінтон призначив Міллера. Дискусія проходила в дружній, ширій, товариській атмосфері. При кінці зустрічі мгр Василь Ліщинський подякував д-рові Р. Попадюкові за присмну зустріч у Пармі і побажав молодому дипломатові багато успіхів в його нелегкій праці.

Д-р Володимир Боднар

„Динамо“ Київ — Барселона, Еспанія — 3:1

Були це перші змагання за Чашу чемпіонів Європи, в яких футболісти столиці України з клубу „Динамо“ впевнено подолали славнозвісну в футболіальному світі Барселону з Еспанії. Не зважаючи на те, що ця зустріч проходила в середу увечері, 15 вересня, на трибунах Центрального стадіону в Києві було понад 70,000 глядачів, багато з яких прийшли з синьо-жовтими прапорами.

Ніхто не сподівався на таку блискучу перемогу українських футболістів з цим еспанським клубом, який не програв з киянами ще жодних змагань. У звітній зустрічі чудово заграли нападники Леоненко — Шкапенко, які протягом змагань завдавали багато клопоту обороні Барселони. Переможні голи здобули Леоненко (2), одного з карного стрілу, і Шкапенко. Свого почесного гола еспанці здобули з карного стрілу Кумана. Склад киянського „Динамо“: Кутелов, Лужний, Пономаренко, Хруслів, Шматоваленко, Ковалець, Призетко, Ребров, Грицина, Топчієв, Шкапенко, Леоненко, Безсмертний, Мізін.

Киянський „Динамо“ далі веде в показнику таблиці в футболіальному чемпіонаті України, в якому після семи змагань має 13 точок.

У сьомій рунді киянські футболісти виграли на виїзді з клубом „Темп“ у Шепетівці. Несподівано успішно виступав в чемпіонаті клуб „Верес“ з Рівного, який недавно переміг донецький „Шахтар“ вніслідом: 2:0. Завдяки цій перемозі „Верес“ зайняв третє місце в показнику таблиці, маючи досі здобутих 9 точок, на одну менше від „Шахтаря“. В сьомій рунді клуби здобули такі внісліди: „Буковина“ Чернівці — „Металіст“ Харків — 4:0, „Волинь“ Луцьк — „Маталур“ Запоріжжя — 2:0, „Зоря“ Луганськ — „Дніпро, Дніпропетровське — 0:3, „Нива“ Вінниця — „Карпати“ Львів — 1:1, „Торпедо“, Запоріжжя — „Кремень“, Кременчук — 2:0, „Кривбас“, Кривий Ріг — „Таврія“ Симферопіль — 0:0, „Чорноморець“, Одеса — „Нива“, Тернопіль — 3:1.

Футбольна олімпійська збірна здобула Чашу

Не зважаючи на організаційні труднощі, олімпійська збірна України взяла участь в міжнародному футболіальному турнірі, що пройшов у другій половині серпня ц. р. в містечку Альхудія, поблизу Валенсії в Еспанії. Сталося так, що збірна України прибула до міста турніру 20-го серпня, в якому мала визначену зустріч зі збіркою Чіле. Не зважаючи на втому, українські олімпійці перемогли в цій зустрічі вніслідом 2:0. Переможні голи здобули Пушук і Мороз. Наступного дня збірна України зустрінулася сильною збіркою Еспанії, яка вважалася фаворитом на здобуття першості турніру. Під час гри цьому сприяли і судді,

ПРОПУЩЕНО РЯДОК

У статті Володимира Барагури п. з. „Незримий перст Божий“ — у вірші Івана Франка — „Мойсей“ „Свобода“, ч. 193 з 9-го жовтня ц. р. пропущено рядок, має бути: „Бережіть, а то Він до вас Заговорить по-своєму. Заговорить страшніше сто раз, Як в пустині рик грому...“ — ред.

Іван Кедрин
У МЕЖАХ ЗАЦІКАВЛЕННЯ
ІСТОРІЯ, ПОЛІТИКА, ПРЕСА, СІМПОЗІЙ, РЕЦЕНЗІЇ
Стор. 542, ціна \$20.00 з пересилкою.
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью Джерсі обслуговує 6% ставковий податок.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелья Твардовський

які без більших причин вивадили з гри Ващука і Косовського. І не зважаючи на це несправедливість, українські футболісти зуміли перерішити в свою користь ці змагання вніслідом 2:1. Голи для України здобули Свистунов і Пушук. В третій зустрічі Україна перемогла збірку Грузії високим вніслідом 7:1. В цій грі голи для України здобули: Косовський (2), Мороз (2), Пушук, Нестерчук і Ребров. Після одностороннього відпочинку українські олімпійці зустріли збірку ЗСА. У завзятих змаганнях на початку Україна вела 1:0, гол здобув Ребров, але в наступному ході зустрічі американці вирівняли 1:1. Згідно з правилом турніру, суддя зарахує карні стріли, в яких кращими виявилися українські футболісти, які виграли 5:4.

Згідно з внісладами, у фіналі олімпійців України зустрілися вдруге в цьому тур-

нірі зі збіркою Чіле. Після нормального часу вніслід гри залишився „сухим“ 0:0. Довелося відбутися дві 15-хвилинні догравки і щойно в другій Ребров остаточно здобув 1:0, а з цим і престижну перемогу між досить сильними конкурентами. Свою участь в цьому турнірі провідники збірної задовольнили посліві України в Москві Володимирів Крижанівський, Міністерству Закордонних Справ України, міністрові Анастолієві Зленкові, начальникові консулярного управління України Петрові Сударчукові, які допомогли у вирішенні отримання віз і ряду інших проблем. Отже олімпійська футбольна збірна України привезла додому чашу першунів.

Ще одна перемога С. Бубки

В неділю, 12-го вересня у Фукуока в Японії відбулися чергові легкоатлетичні зма-

гання найкращих легкоатлетів світу, між якими Україну репрезентував славний Сергій Бубка. Метою Сергія в цих змаганнях було добути чергового рекорду в скоку з жердиною. Намагання цього українського легкоатлета не вдалися, але Сергій вийшов переможцем, подолавши цим разом висоту 5 м. 80 см.

Успішні виступи харківських кошикарів

Виступаючи в іграх за Чашу Європи ім. Корача, харківська дружина ТІТТ перемогла клуб „Македонію-91“ вніслідом 103:68. 32 точки в цій зустрічі здобув Сергій Якименко, 18 з яких з далеких кидків. 31 точку вписав на своє Konto Олександр Лохманчук. Тренер Тимофій Безрук був задоволений з гри своїх підопічних. Завдяки цій перемозі українські кошикарі ввійшли до чергової рунди змагань за Чашу.

Успішні виступи гокейової дружини „Сокол“ Київ

5 вересня ц. р. розпочався гокейовий сезон в Між-

національній гокейовій лізі, що була зформована в минулому році на теренах колишньої імперії. У складі тієї ліги виступають 24 клуби з кількох нових держав, що постали на попеліщах СРСР. В останніх змаганнях, що їх „Сокол“ відбув на виїзді в Перм, українські гокеїсти перемогли місцевий клуб „Молот“ вніслідом 4:1. Після шести рунд змагань „Сокол“ займає восьме місце на всіх 24 в показнику таблиці ігор, маючи досі на конті здобутих 9 точок і 19:10 відношення голів. Перше місце займає „Динамо“ Москва з 12-ма точками. Цікаво, що в складі „Сокола“, на відміну від застійних часів, виступають власні вихованці. За часів імперії російські спортивні політики масово перетягували молодих перспективних гокеїстів до Москви і Ленінграду. (Деякі з них нині виступають в ЗСА і Канаді у складах клубів НГЛіги як росіяни). В цьому часі українські гокеїсти клуби були змушені спростувати до Києва і Харкова російських гокеїстів, які в свою чергу русифікували українських клуби. Так повело, але планоно зникав український гокей. Божі дякувати, ці жахливі часи вже минули.

Склад Київського „Сокола“: О. В'юхін, І. Карпенко — воротарі, С. Гаркуша, Ю. Гунько, В. Завальнюк, В. Кирик, А. Олексієнко, А. Остроушко, О. Полковников, А. Савченко, В. Тимченко — оборонці, Д. Бауба, В. Бобровников, К. Бученко, В. Гончаренко, А. Ковешников, Д. Крамаренко, В. Литвиненко, С. Млинченко, А. Ніколаєв, В. Олександров, Д. Підгурський, В. Семейченко, М. Фадєєв, В. Шахрайчук, І. Шуст — нападники. Головний тренер О. Фадєєв, тренери — О. Сеуканд і В. Голдобін. Тренер-адміністратор — В. Фадєєв.

Подав О. Твардовський

Юні футболісти новостворених юнацьких футбольних дружин при осередку СУМ в Йонкерсі: 7—8 років (згорі) і 9—10 років.

Росте юна зміна

В неділю 3 жовтня, дві новостворені українські юнацькі футбольні дружини почали свій сезон. Спортова ланка „Крилаті“ при осередку СУМ в Йонкерсі зорганізувала дружини у вікових групах 7—8 і 9—10 років. Орест Козіцький, голова осередку, зареєстрував обі дружини в Йонкерс Футбол Ліг та увійшов до управи ліги. Дружини, вбрані у синьо-жовті спортивні строї, складаються лише з українських дітей. Тренерами вікової дружини 9—10 років є Роман Сидор, Орест Козіцький і Любомир Шур, а дружини 7—8 років — Микола Шкірка, Даріо Федісімо, Борис Крамарчук, Данило Пушка, Андрій Медвідь і Богдан Лотоцький.

Дружина 9—10 років прогала своє перше змагання з рахунком 0:3, а дружина 7—8 років прогала 0:4 проти дружини з Гилкест Клуб. Хоч ігри були про-

грані, обі дружини отримали велике призначення за те, що сильно змагалися проти змагунів, які уже кілька років разом грають. Воротар Роман Боднар і оборонець Ростик Макарєнко (9—10 років) особливо відзначилися проти дружини, що уже забила 16 голів у

двох попередніх іграх. Маємо надію, що в наступній статті зможемо подати більш успішні внісліди та що ці сумівці будуть джерелом радості для української громади в наступні роки.

Орест Козіцький

Чи ви знаєте, що УНСОЮЗ уділяє своїм членам:

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні дома, де живе власник
- По доступних відсотках

Або, може ви думаєте перефінансувати існуючу позичку:
Щоб довідатися більше про наші гіпотечні позички просимо вас телефонувати на число:

(201) 451-2200 або
1 (800) 253-8862
(поза Н.Дж.)

ПРАЦЯ

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ УКРАЇНКУ
45-55 років, до опіки немовляти та домашньої роботи в передмісті Атланти, Джорджія. Помашкання та харчування 125 дол. тижнево.
Тел.: 1-404-435-3823.

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
до опіки двох дітей і легкої домашньої праці. Мешкання, харч і зарплата.
Тел.: (201) 267-7166
після 7-ої год. веч.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОУНХ, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИЙ
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавінг Брук і перенесенням тіл нинішніх Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555